

نقش سرمایه گذاری و لایروبی در کاهش تلفات آبدهی و حفاظت قناتهای استان فارس

سید کاظم صدر و حبیب اله سلامی

بترتیب دانشیار دانشکده علوم اقتصادی و سیاسی، دانشگاه شهید بهشتی و کارشناس

موسسه تحقیقات کشاورزی، وزارت کشاورزی

تاریخ وصول بیست و چهارم مردادماه ۱۳۶۸

چکیده

به منظور بررسی افزایش کارایی آبدهی قناتهای استان فارس ۱۰۰ رشته از کاربریهای بیضا، قصرالدشت، سروستان و ابرقو مورد مطالعه قرار گرفته و اثر عوامل مختلف از جمله کول کاری و لایروبی بر آبدهی آنها اندازه گیری شده است. نتایج بدست آمده نشان می دهند که نه فقط دو عامل یاد شده اثر مثبت و معنی داری بر آبدهی قنات دارد، بلکه یک تومان سرمایه گذاری در کول کاری حداقل ۱۲ برابر آبدهی دارد، در حالیکه بازدهی همین مبلغ در لایروبی در شرایط مساوی کمتر از یک است. معذالک نتایج بدست آمده نشان می دهند که قناتهای فارس کمتر از حد تعادل کول کاری شده اند. اختصاص منابع مالی به کشاورزان برای کول کاری، که هم باعث کاهش تلفات آبدهی قناتهای فارس شده و هم موجب حفاظت آنها و کاسته شدن هزینه لایروبی می گردد، توصیه اصلی این تحقیق است.

مقدمه

هنوز تحلیلهای جامعی از این دیدگاه برای ارزیابی منافع و هزینه های این سرمایه گذاریها صورت نگرفته است (۱۰ و ۱۳). همچنین پیرامون افزایش کارایی آبدهی کاربریها، تغذیه ممنوعی آنها، و ذخیره کردن جریان اضافی آنها در فصول غیر زراعی، تحقیقاتی از بعد اقتصادی انتشار نیافته است. آنچه گزارش می شود تجربیاتی است که بطور سنتی از نسلهای پیش باقی مانده. یابیشنهادهائی است که از جنبه های نظری موجه به نظر می رسند (۱۲ و ۱۳)؛ اما طرحها و رهنمودهای جدید هیچیک آزمون تجربی نشده و نتایج آنها انتشار نیافته است.

اقتصاد قنات از جنبه های مختلف قابل مطالعه و بررسی می باشد. نخست کیفیت ابداع و تحول این فن

اقتصاد قنات علیرغم گذشت هزاران سال از ابداع و استفاده از آن (۸ و ۱۴) و حفر قریب ۴۰۰۰۰ رشته از آن در سرتاسر ایران (۱، ص ۱۱) هنوز کاملاً شناخته نشده است. گرچه مطالعات زیادی پیرامون ارزش و آثار فرهنگی قنات انجام شده (۱۴) و بررسیهای چندی درباره ویژگیهای فنی آن ارائه شده است (۱۶)، از بعد اقتصادی این روش آبرسانی به مراتب کمتر مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته است (۲، ۶ و ۹). در حالیکه قناتها در بخش کشاورزی ایران یکی از ذخایر سرمایه گذاری زیربنائی را تشکیل داده که از نسلهای قبل به نسل فعلی به ارث رسیده است، و حتی در حال حاضر دومین شیوه بهره برداری از سفره های آب زیرزمینی می باشند

در طی زمان و بررسی نقش عواملی می‌باشد که بر تکامل آن از تاریخ پیدایش تا کنون موثر بوده‌اند. این مطالعه به پیش بینی جهت پیشرفت فن قنات در آینده با افزایش نرخ دستمزدها، کارمایه و سوخت و به کارگیری ابتکاراتی که در زمینه حفاری و خاکبرداری صورت گرفته است کمک می‌کند و قابلیت رقابت فن قنات را با چاه در بلند مدت روشن می‌سازد. جنبه دیگر به اقتصاد قنات سازی مربوط می‌شود. احداث قنات همانند هر طرح سرمایه گذاری زیربنایی در این بعد مورد بررسی واقع می‌گردد، و منافع و هزینه های مستقیم و غیرمستقیم قنات با همان معیارهایی که طرحهای سرمایه گذاری ارزیابی می‌شود مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرد. از این بعد، احداث قنات با حفر چاه، که شیوه رقیب برای بهره برداری از آبهای زیرزمینی است مقایسه گشته، مزایا و اشکالات آن بررسی شده، و مزیت نسبی هر یک از دو فن تعیین می‌گردد. از این نظر، می‌توان راجع به شیوه مناسب بهره‌برداری از آبهای زیرزمینی در دشتهای و کوهپایه‌ها به یک توصیه موجه اقتصادی رسید و آنرا سیاست اجرائی در توسعه بهره‌برداری از منابع زیرزمینی آب کشور قرار داد. همچنین عملیاتی مانند تغذیه مصنوعی، احیاء قناتهای بایر، ادامه پیشکار، تعمیق چاهها و احداث کوره جدید و سرمایه گذاری که در بلند مدت صورت می‌گیرد از همین جنبه بررسی می‌شود.

جنبه سوم را می‌توان اقتصاد قنات داری نامید. از این لحاظ کیفیت افزایش آبدهی قناتهای موجود و کاهش هزینه حفاظت از آنها و جلوگیری از بایرگشتن آنها مطرح است. برخلاف جنبه قبل که ساختن قنات در بلند مدت مورد توجه واقع می‌شود، در این دید افزایش بهره برداری از قناتهای موجود در کوتاه مدت مد نظر

قرار می‌گیرد. مثلاً " شرط لازم تداوم آبدهی قناتها، لایروبی کردن پیوسته آنهاست. با افزایش نرخ دستمزدها هم‌زینه انجام این خدمت با لا می‌رود و رفته رفته ممکن است از توان صاحبان قنات خارج شود. این پدیده اگر چاره جوئی نشود ممکن است به خشک شدن کاریزها منتهی شود. در مقابل، دائماً " فنون و ابتکاراتی از طرف مقنیان عرضه می‌شود که هزینه لایروبی و مرمت قنات را تقلیل داده و بنابراین ادامه بهره برداری از قنات را توأم با صرفه می‌نماید. از جمله این فنون ابداع کولهای سیمانی است که در آنها مفتولهای فلزی یا میله گرد بکار رفته است. نصب این کولها در کوره و میله های قنات، و جانشین کردن سنگچین و کولهای سفالی که قبلاً متداول بود با آن، موجب استحکام ساختمان قنات و عدم ریزش جداره کوره و میله‌ها می‌شود. این تحول در جانشینی سرمایه بجای نیروی کار موجب افزایش کارایی آبدهی قنات می‌شود زیرا هزینه نهائی و متوسط استحصال آب از آن را کاهش می‌دهد.

آنچه در این مقاله مورد طرح و بررسی قرار می‌گیرد همین جنبه اخیر است. نقش کول کاری و لایروبی در حفاظت و کاهش تلفات آبدهی قناتهای استان فارس مورد کاوش قرار می‌گیرد. به بیان دقیقتر هدف از این تحقیق، با لا بردن کارائی قناتهای مزبور است از طریق افزایش سرمایه گذاری در کول کاری یا زیاد کردن خدمت لایروبی به نحوی که یا بده قنات افزایش یافته یا هزینه آب برداشت شده کاهش یابد.

در تحقیقی که بوسیله صدر و سجادی اخیراً " منتشر شده (۹) الگوی اقتصادی برای بهره برداری از آبهای زیرزمینی با استفاده از فن قنات ارائه گردیده است. در این الگو، استخراج آبهای زیرزمینی با استفاده از

حوضه زیرزمینی، آب این سفره به مظهرقنات جریان می‌یابد. این تابع بصورت تابع شماره ۱ معرفی شده است.

$$Q = F(Z_1, Z_2, Z_3, Z_4, Z_5) \quad (1)$$

که در آن Z_1 برداری است از شاخصهای عوامل طبیعی مانند بارندگی، نوع زمین و خصوصیات ژئوفیزیکی آن، عمق و وسعت سفره آب زیرزمینی و سایر عوامل طبیعی و جوی، Z_2 برداری است از ارزش انباره سرمایه هائی که برای حفر مادر چاه، کوره، کول کاری و سنگچین قنات صرف شده است، Z_3 برداری است از جریان خدمات لایروبی، مرمت و کارهای مشابهی که هر سال برای قنات صورت می‌گیرد، Z_4 عبارتست از برداری از شاخصهای عوامل حقوقی، اعم از نوع مالکیت قنات و ضوابطی که برای حفظ حریم و بهره برداری از آن موجود است، و بالاخره، Z_5 عبارتست از برداری از شاخصها و سنجشهایی از وامها، کمکهای بلاعوض و اعتبارات تحقیقاتی که از طرف دولت هر ساله برای توسعه قنات اختصاص می‌یابد، و Q عبارتست از حداکثر جریان بالقوه آب در هر سال. عبارت دیگر تابع (۱) رابطه بین مقادیر مختلف متغیرهای Z_1, Z_2, Z_3, Z_4 و Z_5 را با حداکثر جریان Q نشان می‌دهد.

چنانچه بهره برداری از سفره های آب زیرزمینی برابر با حداکثر برداشت مجاز^۳ باشد، می‌تواند به علت تجدیدپذیر بودن آن در بلند مدت ادامه یابد. برخلاف منابع انباره^۴، برداشت از لایه های آبدار زیرزمینی در هر سال باعث کاهش ذخیره آب در سال بعد نمی‌شود. بنابراین، بهره برداری از لایه های مزبور بوسیله قنات می‌تواند هر سال تکرار شود. یعنی فعالیت آبرسانی قنات

نیروی کار واحداث میله ها و کوره قنات يك تابع تولید تلقی شده و آبدهی قنات تابعی از عوامل طبیعی، انباره سرمایه، نیروی کار، و نوع مالکیت قنات تعریف گردیده است. در آن بررسی، نتایج برآورد تابع آبدهی قنات با استفاده از آمار مربوط به قناتهای دشت یزد و اردکان، نیز ارائه شده است. در مقاله حاضر سعی می‌شود که الگوی مزبور از جنبه نظری و تحلیل اقتصادی تقویت شده و سپس با استفاده از آماري که از قناتهای استان فارس تهیه شده است برآورد گردد. چون آمار اخیر بوسیله نگارندگان با کاربرد روشی که شرح داده خواهد شد تهیه گردیده است، حاوی اطلاعات بیشتری از قناتهای باشد و الگوی تدوین شده را از جنبه نظری بیشتر توجیه می‌نماید. علاوه بر جنبه علمی، نقش عوامل مختلف از جمله لایروبی که با استخدام نیروی کار انجام می‌گیرد و سرمایه گذاری در قنات که سابقاً^۵ به صورت سنگچین کردن میله ها و کوره قنات صورت می‌گرفت، و اخیراً^۶ با ساختن و جاگذاری کولهای سیمانی انجام می‌شود، در مطالعه حاضر مورد بررسی قرار می‌گیرد و بازدهی سرمایه گذاری در قناتهای استان فارس، و اثر آن در صرفه جویی هزینه لایروبی، تخمین زده خواهد شد.

مواد و روشها

۱- الگوی قنات :

در مقاله صدر و سجادی (۹) استخراج آبهای زیرزمینی

بوسیله قنات يك تابع بهره برداری از يك منبع طبیعی مشترك^۱ و تجدیدپذیر^۲ تلقی شده که با استفاده از انباره سرمایه، جریان نیروی کار، و متناسب با ابعاد و خصوصیات

1- Common Properly Resource

2-Renewable

3- Maximum Sustainable Yield

4-Stock Resources

همانند کلیه فعالیت‌های تولیدی می‌باشد به طوری که اگر در ابتدای هر دوره انباره و روانه نهاده‌ها برابر باشد، جریان تولید نیز در هر دوره برابر خواهد بود. این جریان تولید یا آبدهی قنات توسط تابع شماره (۱) نشان داده شده است. در این تابع همه عواملی که بر آبدهی قنات بالقوه موثر هستند در نظر گرفته شده‌اند. مجموعه این عوامل را عبدالکریم بهنیا پس از بررسی تحقیقات گوناگون بشرح زیر ذکر می‌کند (۱، ص ۱۴۸).

۱- وسعت و ظرفیت لایه آبدار در تره کار و موقعیت لایه غیر قابل نفوذ (سنگ کف)

۲- وضع پستی، بلندی و شیب منطقه و موقعیت دشت

۳- تراکم منابع برداشت آب در منطقه

۴- وضع حوضه آبریز و نوع و میزان نزولات جوی

۵- ابعاد هندسی قنات که خود مشتمل است بر طول کوره در تره کار و خشکه کار، سطح مقطع کوره و بالاخره شیب طولی کوره در قسمت‌های گوناگون

۶- میزان تبخیر از آب قنات

عوامل ۱، ۲، ۳ و ۴ از مجموعه فوق در تابع (۱) در بردار Z_1 منظور شده‌اند. عامل ۵ که به کیفیت احداث قنات و سرمایه گذاری اولیه آن بستگی دارد در بردار Z_2 ضمیمه شده است. چون تبخیر آب در داخل کوره ناچیز است عامل ۶ در نظر گرفته نشده است. اما پیدا است که تداوم آبدهی قنات بستگی به لایروبی مستمر و شکل حقوقی بهره برداری از آن دارد. همچنین بسته حمایت‌های بخش عمومی از این فن یا تکنولوژی چسب و وابسته است. به این دلیل عوامل اخیر نیز در تابع (۱) وارد شده‌اند.

رابطه فنی یا هیدرولیک میان عوامل پنجگانه فوق و آبدهی قنات بوسیله پژوهشگرانی همچون بای بسوردی (۱۶) و دیگران (۱، ص ۱۵۹-۱۵۰) با استفاده از قانون

داری تدوین شده است. بدیهی است وقتی آبدهی قنات مطابق پیش بینی های رابطه های یاد شده آبده می‌باشد که سایر عوامل مذکور در تابع (۱) نیز در حد مطلوب خود باشند. واضح است اگر قناتی لایروبی نشود، یا کول کاری و سنگچین نگردد، به تدریج در اثر ریزش جداره ها آب بند شده و بالاخره خشک می‌گردد. پس رابطه هیدرولیک فقط آبدهی بالقوه قنات را پیش بینی می‌کند و بدون صرف نیروی کار و سرمایه نمی‌توان این رابطه را فعلیت بخشید. از اینجا درستی تدوین الگوی آبدهی قنات در چارچوب یک تابع تولید روشن می‌شود و تابعیت آبدهی قنات، هم از عوامل طبیعی، و هم از عوامل انسانی که در تابع (۱) خلاصه شده است توجیه می‌گردد. حال می‌توان با استفاده از شرایط تعادل، حد مطلوب انباره سرمایه و نیروی کار لازم را برای لایروبی تعیین کرد و نشان داد که آیا در فارس مقدار کول گذاری و سنگچین قنات‌ها و نیروئی که صرف لایروبی می‌شود برابر با حد متعادل آن هست؟ همچنین نقش آنها را در افزایش آبدهی قنات می‌توان تعیین کرد و دریافت که اختصاص هر تومان به لایروبی قنات یا کول کاری آن چقدر آبدهی را تغییر می‌دهد. چنانکه قبلاً اشاره شد با توجه به افزایش دستمزد و ابداع کول‌های سیمانی، انتظار می‌رود که صاحبان قنات از هزینه لایروبی کاسته و بر میزان کول کاری افزوده باشند. در این صورت، حد مطلوب صرفه جویی در لایروبی و افزایش سرمایه گذاری به شکل کول کاری چقدر است؟ این سوالی است که برای یافتن پاسخ آن تحقیق حاضر انجام شده است.

۲- مناطق مورد مطالعه و روش تحقیق

پیش از توصیف مناطق انتخاب شده و روش تحقیق تذکر مطلبی پیرامون حجم اطلاعات مورد نیاز و دشواری جمع آوری آنها لازم بنظر می‌رسد. اطلاعات مورد نیاز

می باشد. در بیضا قنات منبع اصلی آبرسانی است، و فقط در برخی از روستاها چاه نیمه عمیق وجود دارد. دشتهای شیراز و سروستان در حوضه آبریز دریاچسسه مهارلو واقع بوده و میانگین بارندگی سالانه بترتیب ۴۳۵ و ۳۹۴ میلیمتر می باشد. دشت ابرقو در حوضه آبریز ابرقو- سیرجان قرار داشته و بارندگی متوسط سالانه در آنجا ۱۱۲ میلیمتر می باشد (۷) از میان مناطق انتخاب شده، قصرالدشت به شیراز نزدیکتر و انتقال فن چاه به منطقه آسانتر بوده، و علاوه بر آن، آب استحصالی بیشتر در باغها به مصرف می رسد. فاصله ابرقو بیشتر از سایر مناطق تا شیراز می باشد و به همین جهت دسترسی به مرکز برای اهالی آن دشوارتر و تهیه وسایل چاه نیز مشکلتر می باشد. تعداد کل قناتهای دایروخشک مناطق چهارگانه نامبرده ۲۳۰ رشته بوده که ۱۰۰ رشته آنها بطور تصادفی و متناسب با قناتهای هر منطقه انتخاب شدند، منتهی درصد گزینش در مناطق چهارگانه یکسان نبود. از دو منطقه پرقنات بیضا و ابرقو درصد کمتری و از سروستان و قصرالدشت درصد بیشتری از قناتها انتخاب شدند تا تعداد کافی مشاهده تصادفی در نمونه های برگزیده از هر منطقه وجود داشته باشد. تعداد کل و شمار قناتهای انتخاب شده بر حسب مناطق چهارگانه فارس در جدول ۱ ارائه شده است. گرچه این نمونه گیری در سال ۱۳۵۸ انجام گرفت، ولی تحلیل و بررسی نتایج بدست آمده تا سال ۱۳۶۷ به طول انجامید.

نتایج و بحث

۱- شرح آمار توصیفی قناتهای مناطق انتخاب شده

جدول ۲ اطلاعاتی را پیرامون قناتهای انتخاب شده مناطق چهارگانه استان فارس ارائه می دهد. در بیضا

بر اساس تابع (۱) در حال حاضر در هیچیک از مراجع و منابع اطلاعاتی به طور کامل موجود نیست. برخی از آمار مربوط به ویژگیهای هیدرولیک و زمین شناسی قنات در اداره آبهای زیرزمینی، وابسته به وزارت نیرو یافت می شود. اما این مجموعه فاقد اطلاعات مربوط به لایروبی و سرمایه گذاریهای گوناگون قنات می باشد. جمع آوری اطلاعات اخیر باید با بازدید محلی، یعنی حضور در دشتهای و کوهپایه ها و مصاحبه با مقناتیان صاحبان قنات صورت گیرد. تهیه همه این اطلاعات مستلزم مراجعه به اداره آبهای زیرزمینی و انتخاب نمونه ای از قناتهای سرشماری شده در وهله اول می باشد. در وهله دوم باید با بررسیهای میدانی و مصاحبه های مشاهده مستقیم مانده اطلاعات مورد نیاز را گردآوری کرد. این فرآیند جز در زمان طولانی و با هیأتی از آمارگران مجرب، و با صرف اعتباری متنابه تحقق پذیر نیست. علیهذا با توجه به محدودیتهای منابع انسانی و مالی باید به جمع آوری حداکثر اطلاعات قابل تهیه پرداخت. در مطالعه صدر و سجادی (۹)، منبع اصلی اطلاعات را آمار تهیه شده بوسیله جهاد سازندگی تشکیل می داد. در مطالعه حاضر، اطلاعات به کوشش خود پژوهشگران و با مراجعه و مصاحبه مستقیم گردآوری شده است.

مناطق انتخاب شده در این تحقیق، بیضا، قصرالدشت شیراز، سروستان و ابرقو در استان فارس می باشند. نبود رودخانه دائم در مناطق یاد شده، تفاوت اقلیم، میزان بارندگی و حوضه های آبریز و بالاخره اهمیت آبهای زیرزمینی در تامین آب کشاورزی در این مناطق و نقش زیاد قنات در آبرسانی علل اصلی انتخاب مناطق مزبور می باشد.

دشت بیضا در حوضه آبریز رودهای کر و سیوند قرار داشته و میانگین بارندگی سالانه آن ۸۸۷ میلی متر

جدول ۱- تعداد کل و تعداد قناتهای انتخاب شده برحسب منطقه

نام منطقه	تعداد کل قناتها	تعداد انتخاب شده قناتها	درصد
بیضا	۱۱۳	۴۲	۳۷
ابرقو	۶۶	۲۵	۳۸
سروستان	۳۰	۲۰	۶۷
قصرالدشت	۲۱	۳۱	۶۲
کل	۲۳۰	۱۰۰	

که میانگین بارندگی سالیانه آن از مناطق دیگر بیشتر است، میانگین آبدهی قناتهای آنجا نیز بیشتر بوده، و برعکس میانگینهای طول قناتها و عمق مادرچاهها کمتر می باشد. عکس این وضعیت در ابرقو مشاهده می شود: میانگین بارندگی سالانه آنجا کمتر از مناطق دیگر بوده، و میانگین آبدهی کاریزها نیز نسبت به بیضا و قصرالدشت پائین و کمی بیشتر از قناتهای سروستان می باشد. اما میانگینهای طول قناتها و عمق مادرچاهها بیشتر از سایر مناطق است. قناتهای مناطق قصرالدشت و سروستان دارای حالت میانی هستند، به طوری که بنظر می رسد آبدهی مناطق یاد شده رابطه مستقیم با بارندگی سالانه داشته و همچنین قناتهای کوهپایه کوتاه تر و مادرچاه آنها کم عمیقتر از قناتهای است که در دشتها احداث شده اند.

قناتهای ابرقو بیشتر از سایر قناتها لایروبی می شوند، بطوریکه میانگین مسافت لایروبی سالانه در این منطقه بیشتر از سایر مناطق است. هزینه هر متر لایروبی نیز در ابرقو حداقل است. در مقابل این قناتها به انبار سرمایه کمتری مجهز هستند زیرا میانگین طول کول کساری و سنگچین کمتر از سایر مناطق می باشد. هزینه متوسط

لایروبی در بیضا حداکثر بوده و میانگین طول کول کاری نیز به استثنای سروستان حداکثر است. در سروستان که طول قناتها و عمق مادرچاهها در مقایسه با سایر مناطق در درجه دوم قرار دارد، معدل کول کاری در رتبه اول و میانگین مسافت لایروبی در رتبه دوم قرار دارد. ملاحظه می شود که در چهار منطقه استان فارس طول کول کاری، که بصورت فنی جدید ابداع و ارائه شده است با مسافت لایروبی رابطه ای معکوس دارد. در واقع، این رابطه از جانشین شدن انبار، در کول کاری بجای جریان لایروبی در اثر بار افتن دستمزدها خبر می دهد.

هزینه لایروبی در مناطق مزبور رقمی میان ۱۵ تا ۵۲ هزار تومان را تشکیل می دهد. با توجه به طول متوسط قناتها در چهار منطقه که برابر ۴۶۹۲ متر می باشد و نیز مسافت لایروبی در همین مناطق که ۲۷۸۶ متر محاسبه شده است، ملاحظه می شود که سالانه تنها ۵۹ درصد طول قنوات لایروبی می شود. به همین ترتیب طول متوسط کول کاری در چهار منطقه ۳۲۶ متر بوده. نشان می دهد که تنها ۷ درصد طول قناتها کول کاری شده است. عدم تکمیل لایروبی و درصد پائین کول کاری از کمبود اعتبارات لازم برای این امور در نزد کشاورزان حکایت می کند. مقایسه متوسط طول

جدول ۲-۲. آمار توصیفی قناتهای مورد مطالعه سال ۱۳۵۸

مشخصات قنات	سروستان				قصرالدشت				بیضا	
	میانگین حداقل	میانگین حداکثر	میانگین حداقل	میانگین حداکثر	میانگین حداقل	میانگین حداکثر	میانگین حداقل	میانگین حداکثر	میانگین حداقل	میانگین حداکثر
آبدهی (لیتر در ثانیه)	۱۸	۴۶	۳	۱۵	۲۲	۵۲	۲۰۳	۲۹	۱۰۳	۲۰۷
طول قنات (متر)	۱۰۲۴۲	۳۰۰۰۰	۲۰۰	۳۳۸۰	۲۰۰	۳۲۶۴	۲۰۵۰۰	۱۰۰	۲۴۹۴	۲۳۲۰۰
عمق مادرچاه (متر)	۳۳	۸۰	۱۰	۳۱	۳	۲۷	۶۵	۳	۱۳	۳۰
هزینه سالانه لایروبی هر متر (تومان)	۶	۱۳	۰/۷	۶	۳	۲۱	۵۰	۰/۲	۲۸	۴۰۰
مسافت سالانه لایروبی شده (متر)	۵۰۴۰	۱۳۰۰۰	۸۰	۲۶۴۹	۱۲۰	۱۵۹۴	۴۰۰۰	۱۰۰	۱۸۴۸	۲۳۲۰۰
طول کول کاری شده کوره (متر)	۱۱۸	۲۰۰۰	۰	۴۹۲	۰	۳۲۵	۲۶۶۶	۰	۳۴۵	۳۲۰۰
طول سنگچین شده کوره (متر)	۹	۲۰۰	۰	۶۸	۰	۸۳	۶۰۰	۰	۱۱	۱۶۰
میزان بارندگی سالانه سالهای ۱۳۵۵ تا ۱۳۵۸ (میلیمتر)	۱۱۲	۱۳۲	۱۸۵	۳۹۴	۳۲۱	۴۳۵	۵۰۶	۵۲۵	۵۸۷	۶۴۲

سنگچین کوره قنات که ۳۵ متر می باشد، با متوسط طول کول کاری شده، که ۳۲۶ متر است، نشان می دهد کسه با رواج مصرف سیمان و ابداع کول سیمانی، فن جدیدی جانشین فن قدیم سنگچین کردن شده است.

۲- بحث و بررسی نتایج برآورد تابع آبدهی تابع شماره ۱ به دو صورت زیر برآورد شده و نتایج آن در جدول ۳ ارائه شده است.

$$Q = A + \sum_i b_i \ln x_i + \sum_k b_k x_k + b_l z + \sum_j b_j M_j + czx_k + dz \ln x_i \quad (2)$$

$$Q = A + \sum_i b_i \ln x_i + \sum_k b_k x_k + b_0 z + \sum_j b_j M_j + czx_k + dz \ln x_i + \sum_l e_l R_l \quad (3)$$

در توابع (۲) و (۳) x_i متغیری حقیقی و z ، M_j و R_l متغیرهای مجازی می باشند. x_1 تا x_n همانطور که در جدول ۳ معرفی شده اند، عبارتند از طول قنات، عمق مادرچاه، هزینه لایروبی هر متر قنات، طول کول کاری، طول سنگچین، تعداد چاههای سنگچین شده و میانگین بارندگی سالانه. متغیرهای مجازی عبارتند از z برای سستی زمین و M_1 تا M_3 برای تعیین نوع مالکیت زمین و بالاخره R_1 تا R_3 برای نشان دادن سه منطقه سرستان، قصرالدشت و ابرقو. علت تخمین دو تابع ۲ و ۳ اینست که میزان بارندگی در داخل هر منطقه به خاطر وجود یک ایستگاه هواشناسی برای تمام قناتهای واقع در آن منطقه یکسان گرفته شده است. به این دلیل در تابع شماره ۲ متغیر بارندگی حذف و متغیر مجازی منطقه وارد شده است. البته انتظار می رود که متغیر منطقه علاوه بر بارندگی، تاثیر اقلیم، حوضه آبریز، وسعت سفره آب زیرزمینی و ضخامت لایه آبدار را بر آبدهی قناتهای هر منطقه نشان دهد. قطع نظر از این تفاوت، سایر متغیرها در دو تابع ۲ و ۳ مشترک هستند. مجموعه متغیرهای معنی دار در هر دو تابع برابر بوده و حتی ضرایب آنها بسیسار

نزدیک به هم می باشند.

پیش از ورود به بحث ویژگیهای این دو تابع، تذکر داده می شود که شکل های دیگری برای تابع آبدهی از قبیل کاب داگلاس، نمائی و نیمه لگاریتمی تخمین زده شد. توابع ۲ و ۳ از لحاظ تعداد متغیرهای معنسی دار، علامت ضرایب، آماره F ، ضریب R^2 و سایر امتیازات آماری بر اشکال دیگر ترجیح داشتند. توابع ۲ و ۳ نیز جداگانه برای هر منطقه برآورد شد. نتایج این برآورد نسبت به نتایج سایر توابع ذکر شده باز مرجح بود.

اینک بشرح و بحث عوامل موثر بر آبدهی قنات می پردازیم.

الف - عوامل طبیعی

اثر این عوامل توسط متغیر بارندگی در تابع ۲ و متغیرهای مجازی برای تاثیر مناطق سرستان، قصرالدشت و ابرقو در مقایسه با بیضا در تابع شماره ۲ و همچنین متغیر مجازی سستی زمین در هر دو تابع نشان داده شده است. این عوامل اثر معنی داری بر آبدهی قنات دارند و بر اساس آزمون t ، ضریب متغیرهای مزبور در سطح اطمینان ۹۵ درصد، یا بالاتر معنسی دار می باشد. متغیر بارندگی در تابع ۲ نشان می دهد کسه افزایش یک میلی متر بارندگی در سال آبدهی قناتهای فارس را ۰/۲ لیتر در ثانیه بالا می برد. متغیرهای مجازی R_1 ، R_2 و R_3 در تابع ۳ نشان می دهد که آبدهی قناتهای مناطق سرستان، قصرالدشت و ابرقو بترتیب معادل ۸۲، ۵۲ و ۱۰۰ لیتر در ثانیه از آبدهی قناتهای بیضا کمتر است. این کاهش نشان دهنده اختلاف بارندگی دامنه سفره زیرزمینی، ضخامت و تشکیلات لایسه آبدار، و سایر خصوصیات ژئوهیدرولوژی است. متغیر z اثر نوع زمین بر آبدهی را نشان می دهد. آبدهی زمینهای سست و کم مقاومت طبق تابع ۳، ۱۰۲ لیتر در ثانیه از زمینهای مقاوم کمتر است.

جدول ۳- نتایج برآورد توابع ۲ و ۳

شرح	شکل متغیر در تابع	تابع ۲	تابع ۳
سروستان	R_1		$-82/21$ $(-5/39)^*$
قصرالدشت	R_2		$-52/27$ $(-3/11)$
ابرقو	R_3		$-99/93$ $(-5/16)$
بارندگی سالانه به میلیمتر	X_7	$0/2$ $(4/8)$	
سستی زمین	Z	$-92/88$ $(-2/17)$	$-102/18$ $(-2/5)$
طول قنات به متر	$\ln X_1$	$15/18$ $(3/18)$	$14/32$ $(3/14)$
عمق مادرچاه به متر	$\ln X_2$	$-37/05$ $(-3/41)$	$-32/02$ $(-2/17)$
هزینه لایروبی هر مترقنات به تومان	$\ln X_3$	$6/87$ $(2/66)$	$3/95$ $(1/48)$
طول کول کاری به متر	X_4	$0/05$ $(9/09)$	$0/049$ $(9/34)$
نسبت طول سنگچین به طول کوره	$\ln X_5$	$-8/9$ $(-1/8)$	$-12/14$ $(-2/5)$
تعداد چاههای سنگچین شده	X_6	$0/065$ $(2/06)$	$0/88$ $(2/79)$
حاصلضرب سستی زمین و متراژ کول کاری	ZX_4	$-0/049$ $(-7/49)$	$-0/047$ $(-7/52)$
حاصلضرب سستی زمین و عمق مادرچاه	$Z \ln X_2$	$30/11$ $(2/29)$	$(32/43)$
مالکیت مشترک مالک و کشاورزان	M_1	$5/84$ $(0/38)$	$0/67$ $(0/049)$
قناتهای موقوفه	M_2	$-49/79$ $(-1/04)$	$-54/83$ $(-1/19)$
مالکیت مشترک کشاورزان	M_3	$12/69$ $(0/66)$	$0/004$ $(0/0002)$
عرض از مبدا (Intercept)	A	$-50/78$	$90/6$
تعداد مشاهدات	N	100	100
آمار F	F	$16/299$	$16/326$
ضریب R^2	R^2	$0/71$	$0/74$

* : اعداد داخل پرانتز مقدار آماره t را نشان می دهند.

بطور کلی عوامل فوق اثرات طبیعت را بر آبدهی قناتها نمایان می‌سازند. این عوامل تاثیرروابسط آب و خاک و اقلیم را نشان می‌دهند. قانون داری و عبور آب از سطحهای شیب دار (۱۶) بخشی از این رابطه را تشکیل می‌دهد. باتوجه به این روابط صاحبان قنات می‌توانند حداکثر آبدهی را از کاربرها بدست آورند. مشروط بر آن که از عواملی که تحت اختیار ایشان است، و در زیر بحث خواهد شد به طور کارآمدی استفاده کنند.

ب - انباره سرمایه

انباره سرمایه قناتها شامل سرمایه‌ای است که صرف احداث کوره، مادرچاه و میله‌های قنات شده است و همچنین سرمایه‌ای که به شکل سنگچین در گذشته و به صورت کول سیمانی اخیراً برای استحکام کوره و میله‌های قنات نصب شده است. گرچه با سرمایه گذاری می‌توان این انباره را افزایش داد، ولی وقفه یا تاخیر زمانی برای ازدیاد طول کوره قنات از طریق ادامه پیشکار آن یا سوکندن، یا تعمیق چاهها و احداث کوره جدید برای استفاده از عمق بیشتری از لایه آبدار به مراتب بیشتر از سنگچین یا کول کردن کوره و چاهها می‌باشد. پس اقدام صاحبان قنات برای کول کردن، در مقایسه با اجرای تصمیم ایشان برای گسترش کوره یا میله‌های قنات در مدت زمانی کوتاهتر جامعه عمل می‌پوشد. یعنی ضریب شتاب سرمایه گذاری برای کول کردن بیشتر از گسترش پیشکار است.

دو اقدام فوق البته با دو هدف متفاوت صورت می‌گیرد. سنگچین یا کول کاری باعث ازدیاد ظرفیت آبدهی قنات نمی‌شود. این نوع سرمایه گذاری بمنظور استحکام کوره و میله‌ها و برای جلوگیری از ریزش آنها و بسته شدن مجرای آب در کوره و یا نفوذ آب در قسمت خشکه کار قنات صورت می‌گیرد. در واقع،

سنگچین یا کول جانشین عمل لایروبی شده و باعث صرفه جوئی در جریان آن می‌شود، ولی گسترش کوره یا میله‌ها به علت افزایش دامنه سفره یا عمق آن، ظرفیت آبدهی قنات را بالا می‌برد.

اثر تطبیق انباره سرمایه قنات را با انباره بهینه آن در بلنمدت با آمار زمانی می‌توان بررسی کرد. لیکن مطالعه حاضر مقطعی است و برای منظور فوق مناسب نیست. معذالک اثر انباره موجود سرمایه را بر آبدهی قنات در هر دوره می‌توان مشاهده کرد. در توابع ۲ و ۳ متغیر طول قنات در سطح اطمینان ۹۹ درصد معنی دار است و ضریب آن نشان می‌دهد که طول قنات اثر مثبتی بر آبدهی آن دارد. در تابع ۲ افزایش یک درصد بر طول قنات باعث افزایش ۱۵ لیتر آبدهی در ثانیه می‌شود. این افزایش در واقع بازدهی سرمایه گذاری برای پیشبرد طول قنات را نشان می‌دهد و معادل است با افزایش ۴۶۶۵۶۰ متر مکعب آبدهی در سال. در مطالعه‌ای که قبلاً در منطقه یزد واردگان صورت گرفت (۹) نشان داده شده است که افزایش یک درصد در طول قنات باعث افزایش ۰/۳۹ درصد در آبدهی آن می‌شود. باتوجه به اینکه متوسط آبدهی قناتهای نامبرده ۷۶۶۴۴۰ متر مکعب در سال است، ۰/۳۹ درصد افزایش در آن معادل ۲۹۸۹/۱۲ متر مکعب آبدهی در سال می‌شود. این مقایسه نشان می‌دهد که به علت مساعدت عوامل طبیعی و جوی افزایش یک درصد بر طول قناتهای فارس بیشتر از یزد موجب افزایش آبدهی می‌شود.

به همین طریق می‌توان اثر افزایش یک متر طول قنات را بر آبدهی آن بدست آورد. در فارس متوسط قناتها ۴۶۹۲ متر می‌باشد. افزایش یک متر بر طول آنها معادل ۰/۰۲۱۳ درصد است که بر طبق تابع ۲ آبدهی قنات را $0.0213 \times 15 = 0.32$ لیتر در ثانیه

یا ۹۹۵۳ مترمکعب در سال بالا می‌برد. در حالیکه افزایش یک متر بر طول قناتهای دشت یزد واردکن بسیار طول متوسط ۴۹۵۳ متر معادل ۰/۰۲۰۲ درصد بسوده و آبدهی قناتهای آنجا رابه اندازه ۶۰۲۷ مترمکعب در سال بالا می‌برد.

عمق مادرچاه در هر دو تابع ۲ و ۳ در سطح اطمینان ۹۹ درصد معنی دار می‌باشد، لیکن علامت آن منفی است. چون انتظار می‌رود باز یاد شدن عمق مادرچاه ضخامت لایه آبدار زیاد شود، علامت ضریب این متغیر خلاف انتظار است. در دشت یزد واردکن عمق مادرچاه اثر مثبتی بر آبدهی دارد (۹). این پدیده ممکن است به دو علت رخ داده باشد. یکی حفرچاه در حریم یا نزدیکی قنات و پائین بردن سطح آب زیرزمینی است که اثر عمق مسادر چاه را خنثی میکند. علت دوم ممکن است تاثیر بالا رفتن دستمزدها و کاهش عملیات لایروبی و مرمت قنات باشد. هرچه چاه عمیقتر باشد مرمت و لایروبی آن پرخرجتر می‌شود. محدودیت امکانات مالی کشاورزان صاحبان قنات سبب صرفه جوئی در این هزینه و کاهش مرمت چاهها به اندازه کافی می‌شود. بنابراین، افزایش عمق مادرچاه که باعث بالا رفتن هزینه تعمیر و نگهداری می‌شود با توجه به محدودیت بودجه صاحبان قنات، اثر منفی بر آبدهی پیدا می‌کند.

این احتمال را اثر مثبت کول کاری و تعداد چاههای سنگچین شده بر آبدهی قنات که باعث کاهش لایروبی شده و در زیر بحث خواهد شد، تقویت می‌کند. همچنین ضریب همبستگی عمق مادرچاه با مسافت لایروبی شده متغیری که در توابع فوق وارد نشده است، منفی و برابر ۰/۰۱۴- است. خود این رابطه اثر عمق چاهها را بر کاهش عملیات لایروبی نشان می‌دهد. اما ضریب مثبت متغیر عمیق مادرچاه در زمینهای سست که بوسیله $Z \ln X$ نشان

داده شده است این احتمال را تضعیف می‌کند. ممکن است در مناطق اخیر قنات نه تنها منبع آب کشاورزی بلکه آب آشامیدنی نیز باشد. در این صورت صاحبان قنات انگیزه‌ای دیگر برای حفظ منبع آشامیدنی خسود پیدا می‌کنند و ضریب متغیر فوق مثبت می‌شود.

نظر دیگری که می‌توان ارائه داد این است که عمق مادرچاه ضرورتاً با ضخامت لایه آبدار همبستگی ندارد. این موضوع بخصوص در کوهپایه‌ها و به اصطلاح چشمه قناتها صادق است. در این صورت زیاد شدن عمق، بالا رفتن هزینه نگهداری قنات را موجب می‌شود و اثر منفی آن بر آبدهی قنات قابل انتظار می‌گردد.

سنگچین کردن کوره و میله‌های قنات، چنانکه پیشتر گفته شد، نوعی سرمایه گذاری بوده که به قصد حفاظت مجاری یادشده انجام گرفته است. ضریب مثبت متغیر تعداد میله‌های سنگچین شده که در هر دو تابع معنی دار می‌باشد، نشان‌دهنده اثر این سرمایه گذاری در حفاظت قنات و جلوگیری از ریزش دیواره آن است که خود باعث افزایش آبدهی قنات می‌گردد.

اما سنگچین کردن قنات فعالیتی است بسیار کاربر، زیرا سنگهای مورد نیاز بایستی با زحمت و مخارج بسیار فراهم گشته، سپس باید تراشیده شده و آنگساره نصب گردد. با متداول شدن کول سیمانی و ماهرگشتن مقنیان در ساختن آنها با استفاده از میله گرد که بسر استحکام آنها می‌افزاید، عملیات حفاظت قنات بسیار کاربرد کول سیمانی توسعه پیدا کرده و طبعاً عملیات سنگچین کردن کاهش پیدا کرده است. به همین جهت بخشی از قنات که قبلاً سنگچین شده پس از استهلاک و نیاز به بازسازی مجدداً سنگچین نمی‌شود. علت عثمان با لا رفتن دستمزد و گران شدن این سرمایه گذاری جایگزین است. در این اوقات صاحبان قنات بودجه محدود

خود را به کول کاری بجای سنگچین کردن اختصاص می‌دهند. به همین دلیل، ضریب متغیر نسبت طول سنگچین شده به طول قنات در توابع فوق منفی است. جانشین شدن کول کاری به جای سنگچین در جدول شماره ۲ نیز مشهود است. چه، طول کول کاری شده برای چهار منطقه استان فارس بطور متوسط ۳۲۶ متر است در حالیکه همین مسافت برای سنگچین ۲۵/۵ متر می‌باشد.

کول کاری، چنانکه گفته شد، تحولی است که در سرمایه گذاری برای حفاظت قنات و کاهش هزینه‌های لایروبی، نگهداری و مرمت قنات پیدا شده است. در گذشته کول سفالی مرسوم بوده است. اما باز یاد شدن عرضه سیمان و میلگرد و استفاده از آن در شالوده و پایه‌های ساختمان‌ها، کول سفالی به سیمانی تبدیل و استفاده و استقبال صاحبان قنات از آن آغاز گردید. متغیر کول کاری در هر دو تابع ۲ و ۳ در سطح اطمینان ۹۹ درصد معنی دار بوده و ضریب آن مثبت می‌باشد. افزایش یک متر کول کاری باعث افزایش ۰/۰۵ لیتر در ثانیه در آبدهی قناتهای مناطق منتخب فارس می‌شود. گرچه قناتهای واقع در زمینهای سست احتیاج به حفاظت و کول کاری بیشتری دارد، یعنی بازدهی کول در این زمینها کمتر است، همانطور که ضریب منفی متغیر کول در زمینهای سست یعنی $\frac{dQ}{dx} = ZX$ نشان می‌دهد؛ ولی باز کول کردن قناتها در زمینهای سست هم باعث افزایش آبدهی می‌شود چون:

$$\frac{dQ}{dx} = b_4 + dz = 0/05 - 0/049 = 0/001$$

نظریه ابداع و استقبال صاحبان قنات از کول

سیمانی و درون‌زا شدن این فن و همچنین به خاطر نقشی که این سرمایه گذاری می‌تواند در حفظ و نگهداری انبار سرمایه‌ای که از قرن‌ها قبل به ما به ارث رسیده ایفا کند، شایسته است به محاسبه بازدهی این سرمایه‌گذاری

پرداخته و نسبت منافع سالانه آن را به هزینه‌های سالانه آن بسنجیم. این محاسبه، هم برای صاحبان کارزارها سودمند است، زیرا از بازدهی عملیات خود و صرفه اختصاص سرمایه به این فعالیت خبردار می‌شوند و هم برای بخش عمومی که می‌تواند از شیوه‌ای موثر برای حفاظت قناتها در سیاست‌گذاریهای حفظ و بهره‌برداری از منابع آب زیرزمینی استفاده کند.

بر اساس اطلاعات جمع‌آوری شده، هزینه یک متر کول کاری قنات (در سال ۱۳۵۸) برابر با ۱۵۰ تومان است. چنانچه عمر مفید کول را بنا بر اظهارات مقیمان ۱۵ سال در نظر گرفته و نرخ تنزیل را ۱۰ یا ۸ یا ۶ درصد حساب کنیم، ضریب برگشت سرمایه به ترتیب برابر ۰/۱۳۱۵، ۰/۱۱۶۸ و ۰/۱۰۳۰ خواهد بود. حال با توجه به هزینه یک متر کول کاری که ۱۵۰ تومان است، هزینه کاربرد سرمایه در سال یعنی هزینه استهلاک و هزینه فرصت سرمایه را با نرخهای ۱۰، ۸ و ۶ درصد بدست می‌آوریم که به ترتیب برابرند با ۱۹/۷، ۱۷/۵ و ۱۵/۴۴ تومان در سال.

اگر محاسبات را بر اساس نرخ تنزیل ۱۰ درصد انجام دهیم، ملاحظه می‌کنیم که هزینه افزایش یک متر کول کاری ۱۵۰ تومان و معادل هزینه سالانه ۱۹/۷ تومان است. افزایش همین یک متر کول کاری باعث افزایش آبدهی قنات ۰/۰۵ لیتر در ثانیه یا ۱۵۷۶/۸ متر مکعب در سال می‌شود. اگر آب اضافه برداشت شده فقط برای کشت گندم مورد استفاده قرار گیرد و نه برای تولید میوه جسات و سبزیجات، عملکرد هر هکتار زراعت آبی در استان فارس ۱۵۰۰ کیلوگرم بیشتر از زراعت دیم است (ص ۷۲). قیمت تضمین شده گندم کیلویی ۲۰ ریال (در سال ۱۳۵۸) می‌باشد. لذا ارزش اضافه تولید در هکتار $1500 \times 20 = 30000$ ریال می‌شود. با توجه به اینکه آب

مصرفی برای زراعت هر هکتار گندم در فارس بین ۴۲۰۰ تا ۶۰۰۰ مترمکعب در سال می باشد (۷، ص ۷۲) چنانچه متوسط آب مصرف شده ۵۰۰۰ مترمکعب در هکتار در نظر گرفته شود، ارزش هر مترمکعب آب برابر با $\frac{30000}{5000} = 6$ ریال می شود. چون در زراعت آبی، نهاده های کود، سم و بذر اصلاح شده نیز به مصرف می رسد، تمام افزایش عملکرد آن را نمی توان به آب اختصاص داد. لذا ارزش هر مترمکعب آب از ۶ ریال کمتر است. بر اساس گزارش های غیر مدون موجود در سازمان آب منطقه ای فارس، قیمت فروش هر مترمکعب آب (در سال ۱۳۵۸) ۱/۵ ریال می باشد. اگر همین نرخ را ملاک محاسبه فراردهی ارزش افزایش تخلیه سالانه قنات برابر با $1576/8 \times 1/5 = 2365$ ریال در سال است، بازدهی متوسط سرمایه گذاری در کول کاری برای ۱۲ برابر با $\frac{2365}{197} = 12$ می شود.

از طرفی چون متوسط مسافت لایروبی شده قنات برای مناطق چهارگانه در جدول ۱ برابر $\frac{2786}{5}$ متر $(\frac{1848 + 1594 + 2649 + 5040}{4})$ می باشد، برای افزایش ۰/۴۳ لیتر بر ثانیه برآبدهی یک قنات با طول متوسط ۴۶۹۲ متر مبلغ $2786/5 \times 1 = 2786/5$ تومان لازم است. بنابراین بازدهی متوسط لایروبی برابر است با $0/73 = \frac{20300}{27865}$ این نسبت کمتر از یک است. پس اگر ارزش آب ۱/۵ ریال در مترمکعب محاسبه شود لایروبی مقرون به صرفه نخواهد بود. ولی چنانچه ارزش آب را کمی بیشتر از ۰/۷۳ تومان درآمد ایجاد می کند. در حالیکه همیسن یک تومان اگر برای کول کاری هزینه شود حداقل ۱۲ تومان درآمد ایجاد خواهد کرد. به همین جهت است که صاحبان قنات برای صرفه جوئی در هزینه لایروبی روی به کول کاری آورده اند.

حال مناسب است محاسبه شود که آیا صاحبان

ج - لایروبی یکی از فعالیتهائی که از قرنهای پیش برای حفظ و تداوم آبدهی کاریها اعمال می شده است لایروبی آنها می باشد. ضرب این متغیر در هر دو تابع برآورد شده مثبت بوده و در تابع ۲ در سطح اطمینان ۹۵ درصد معنسی دار می باشد. بازدهی نهائی لایروبی در این تابع برابر با

ج - لایروبی

قنوات به اندازه کافی اقدام به کول کاری کرده و انباره آن را به حد تعادل رسانده اند؟ اگر نرخ نهائی جانشینی میان لایروبی و کول کاری برابر نسبت قیمت آنها باشد، انباره کول و جریان لایروبی در حد مطلوب بکسار رفته اند. چنانچه این نسبت برابر نباشد، با توجه به بازدهی زیاد کول، احتمال می رود که بخاطر وقفه زمانی در رسیدن به حد مطلوب و یا محدودیت منابع مالی صاحبان قنوات، کول کاری به حد تعادل نرسیده باشد.

شرط تعادل فوق عبارتست از:

$$\frac{dQ/dX_4}{dQ/dX_3} = \frac{Px_4}{Px_3}$$

$$\frac{0/05}{0/429} = \frac{19/7}{2786/5}$$

دو نسبت فوق برابر نیستند. نرخ نهائی جانشینی کول برای لایروبی مساوی ۰/۱۱۶ است، در حالیکه نسبت هزینه کاربرد سرمایه برای یک متر کول به هزینه افزایش یک تومان در لایروبی هر متر از قنات برابر با ۰/۰۰۷ می باشد. این نامساوی نشان می دهد که نسبت بازدهی کول کاری به لایروبی که ۰/۱۱۶ است، به مراتب بزرگتر از ۰/۰۰۷، یعنی نسبت مخارجی است که برای هر واحد از آنها اختصاص داده می شود. به عبارت دیگر صرف یک تومان برای کول کاری، آبدهی قنات را $\frac{0/05}{19/7} = 0/0025$ لیتر بر ثانیه بالا می برد، در حالی که صرف هر تومان برای لایروبی آبدهسی قنات را $\frac{0/43}{2786/5} = 0/00015$ لیتر بر ثانیه افزایش می دهد. این نامساوی نشان می دهد که برای کاهش هزینه لایروبی قنوات می بایست کول کاری گسترش یافته و تا آن حد جایگزین خدمات لایروبی شود که تساوی فوق برقرار گردد.

ارقام فوق و محاسبه شرط تعادل برای کول کاری و لایروبی، نشان می دهند که بازدهی متوسط یک تومان

از طریق کول کاری بیش از ۱۶ برابر همین برده می از روش لایروبی است. این موضوع، یعنی مزیت کول کاری بر لایروبی، برای کشاورزان و مالکان قنات در زمان جمع آوری اطلاعات به خوبی روشن بود و از طرف آنها گوشزد می شد. به همین دلیل مالکان قنات مصرانه دنبال اخذ وام از بانک کشاورزی برای کول کاری بودند.

د - مالکیت قنات

مالکیت قناتهای مطالعه شده چهارگونه است. نخست مالکیت خصوصی یک یا دو یا سه مالک بزرگ. دوم اشتراک مالکیت میان مالک و کشاورزان، سوم مشترک بودن مالکیت فقط میان کشاورزان و چهارم موقوفه بودن مالکیت قنات. انتظار می رود که وضع قناتهای نخست از نظر آبدهی بهتر از بقیه باشد زیرا منافع و هزینه های سرمایه گذاری مستقیماً به خود مالک برگشته و هزینه تصمیم گیری^۱ به علت تعداد کم آنان ناچیز باشد (۱۵). اما پس از پیروزی انقلاب اسلامی، خلاف برداشت فوق در گزارشهای مختلف ذکر شده است (۴، ۵، ۶ و ۹). بسیاری از مالکان بزرگ زمینهای خود را پس از انقلاب ترک کردند. به علت غیبت مالکان و نامعلوم ماندن وضع مالکیت زمین، به قناتهای مشمول رسیدگی کافی نمی شد و آبدهی آنها افت پیدا کرد. این پدیده در فارس نیز بر اساس نتایج توابع بدست آمده به چشم می خورد. گرچه متغیرهای مجازی مالکیت هیچکدام معنی دار نیستند، ولی علامت ضرایب آنها مطابق انتظار است. طبق این ضرایب، آبدهی قناتهایی که در مالکیت مشترک کشاورزان است خواه با اشتراک مالک خواه بدون او در مقایسه با قناتهای نوع نخست، که به عنوان شاهد گرفته شده است، بیشتر می باشد. فقط آبدهی قناتهای موقوفه از آن کمتر است. در مورد اخیر

کول کاری که با ابداع و ابتکار خودمقنیان پدید آمده و هم اکنون برای پوشش و حفاظت کوره و میله های قنات مورد استفاده قرار می گیرد، تاکید فراوان شد. با محاسبه بازدهی کول کاری معلوم شد که هر یک تومان سرمایه گذاری در کول کاری ۱۲ تومان درآمد ایجاد می کند. اگر قیمت آن را بیشتر از ۱/۵ ریال گرفته و نرخ تنزیل را کمتر از ۱۰ درصد به حساب آوریم، نسبت مزبور به مراتب بیشتر می شود. این نسبت حکایت از بازدهی فوق العاده کول کاری در حفاظت آبدهی قناتها می کند. همچنین بعلمت میزان کم کول کاری که هم آمار توصیفی منطقه نشان می دهد و هم خود صاحبان قنات هنگام جمع آوری آمار اظهار داشتند، بازدهی این سرمایه گذاری چشمگیر است. این پدیده خود کمبود سرمایه گذاری را در بخش کشاورزی، که توسط سایر محققان نیز گوشزد شده است (۱۱) تأیید می کند. در مقابل، خدمت لایروبی به علت بالا رفتن دستمزدها و افزایش هزینه آن گرچه موجب افزایش آبدهی قنات می شود، ولی طبق محاسبات انجام شده و مقایسه هزینه این خدمت با افزایش ارزش آبدهی قنات با همان نرخ ۱/۵ ریال برای هر متر مکعب آب، مقرون به صرفه نیست. البته اگر ارزش آب را ۲/۵ ریال برای هر متر مکعب فرض کنیم لایروبی مقرون به صرفه می شود. ولی بهر حال حساسیت آن به قیمت آب، برخلاف کول مشهود است.

با محاسبه شرط تعادل میان کاربرد کول و لایروبی، با استفاده از نظریه تولید، روشن شد که در استان فارس قناتها تا حد مطلوب کول کاری نشده اند. در عین حال رسیدن به حد تعادل کول کاری و لایروبی امکان پذیر است. چون نرخ نهائی جانشینی فنی میان دونه ساد مذکور کاهش یافته است. منتهی این نرخ بیشتر از نسبت قیمتهای این دونه ساد می باشد. یعنی اختصا

بعلمت نرسیدن متولیان از یک سو و متعلق به خسود نداستن کشاورزان از دیگر سو باعث کمبود صرف هزینه جهت لایروبی و کول کاری از هر دو جانب گشته و در نتیجه آبدهی آنها از انواع دیگر قناتها کمتر می باشد. جمع بندی و نتیجه گیری

با استفاده از نظریه تولید، الگوی آبدهی قنات در این تحقیق تعریف و تدوین شده است. رابطه میسبان متغیرها و تابع به استثنای کول کاری خطی نبوده بلکه از یک رابطه لگاریتمی در منطقه یزد و اردکان (۹) و یک رابطه نیمه لگاریتمی در فارس پیروی می کند. مفهوم این رابطه این است که درصد تغییر در متغیرها باعث تغییر در تابع می شود. بنابراین نسبت افزایش در لایروبی یا طول قنات باعث تغییر در مقدار آبدهی در فارس و در نسبت آبدهی در یزد و اردکان می شود.

متغیرهایی که از جنبه نظری، خواه هیدرواثری و زمین شناسی و خواه اقتصادی، بر آبدهی کاربرها اثر می گذارند در این تحقیق ذکر شده و اطلاعات و آماری که می توانست حاکی از اثرگذاری آنها باشد و در دسترس بودند، در چهار منطقه از استان فارس - بیضا، قصرالدشت سروستان و ابرقو گردآوری شده و با کاربرد آنها الگوی مدون قنات برآورد گردید. تمام متغیرهای مورد انتظار بارندگی، نوع منطقه، نوع زمین، طول قنات و عمیق مادرچاه، کول کاری و چاههای سنگچین شده و خدمات لایروبی در توابع برآورد شده معنی دار بودند. تنها متغیر مالکیت قنات چنین نبود. در عوض علامت ضریب آن مطابق انتظار بود. علاوه بر این، توابع برآورد شده دارای ویژگیهای مطلوب آماری بوده و الگوی آبدهی قنات را از این حیث کاملاً تأیید می کنند.

نقش هر یک از عوامل موثر بر آبدهی کاربرها به طور جداگانه تحلیل و بررسی شد. در میان آنها برنقش

هریک تومان به کول کاری در مقایسه با لایروبی بیشتر باعث افزایش آبدهی قنات می شود. این وضعیت ضرورت توسعه کول کاری و اهمیت آن را چه برای صاحبان قنات و چه برای مجریان و سیاستگذاران در بخش منابع آب روشن می گرداند. بدین ترتیب اختصاص اعتبارات و کمکهای مالی به صاحبان قنات برای کول کاری از نظر اقتصادی کاملاً " موجه است. همانطور که ذکر شد بندرت می توان سرمایه گذاری جانشینی در بخش کشاورزی و یا حتی در بخش صنعت، سراغ کرد که بازدهی آن با سرمایه گذاری بدین شکل در قنات برابر کند.

اثر عوامل طبیعی و بارندگی نیز بر افزایش آبدهی قناتهای فارس در این تحقیق اندازه گیری شد. این افزایش متقابلاً " اثر تغذیه مصنوعی قناتها را نمایان می سازد. فواید این تغذیه در فارس از تابع ارائه شده قابل محاسبه است. هزینه های آن مستقیماً " می تواند برآورد شده و با منافع مزبور مقایسه شود.

نقش انباره سرمایه ای که از گذشتگان باقیمانده است و طول قناتهای موجود که شاخصی از آنهاست، بر آبدهی قنات بدست آمد. حفظ این سرمایه و تداوم آبدهی قنات و بهره برداری از آبهای زیرزمینی می شود. طول قناتهای موجود را می توان از طریق گسترش پیشکار افزایش داد. فایده این اقدام بمسورت افزایش آبدهی به کمک توابع ارائه شده قابل اندازه گیری است و از این طریق صاحبان قنات فارس در مورد مزبور می توانند با مقایسه فواید پیش بینی شده بوسیله توابع با هزینه های مرتبط به آن تصمیم مقتضی را اتخاذ

کنند. از نظر سیاست حفظ قنات، این اطلاعات نیز ارزشمند است زیرا نشان می دهد که قناتهای موجود منشاء خدمات و بهره برداری برای نسل حاضر می باشد. در حالیکه این نسل در احداث آنها هیچگونه مشارکتی نداشته است. بنابراین بایستی برای حفظ آنها از طریق حفاظت حریم آنها و جلوگیری از حفر چاه در آن حریم تلاش کرد.

بالاخره اثر نوع مالکیت قنات بر آبدهی آن نیز مورد بررسی قرار گرفت. گرچه بعلت معنی دار نبودن متغیرهای مزبور نمی توان نظر قطعی اظهار کرد ولی علامت ضرایب آن متغیرها نشان می دهد که وضعیت آبدهی قناتی که در مالکیت یک یا دو مالک بزرگ بودند، احتمالاً " بعلت غیبت یا ترک فعالیت کشاورزی، نسبت به مالکیت قناتهایی که میان خود کشاورزان مشترک است، بدتر می باشد. متأسفانه وضع آبدهی قناتهای موقوفه از قناتهای مالکان بزرگ نیز بدتر است. این امر هشدار است برای متولیان قناتهای مزبور و نیز کشاورزانی که از آنها بهره مند می شوند.

سیاسگزاری

از آقایان دکتر ابولقاسم هاشمی و دکتر سعید نسوری نائینی که در تهیه این مقاله ما را یاری داده اند تشکر می کنیم. همچنین از آقای دکتر آهنگه کوشر که با دقت و صرف وقت زیاد تقریباً " سطر به سطر مقاله را اصلاح کرده اند، از آقای دکتر عبدالکریم بهنیا برای ویراستاری مقاله و از آقای دکتر محمد بایبوردی برای اظهار نظر صمیمانه سیاسگزاری می نمایم.

REFERENCES:

مراجع مورد استفاده:

- ۱- بهنیا، ع . ۱۳۶۷ . قنات سازی و قنات داری . مرکز نشر دانشگاهی ، تهران . ۲۳۶ ص .
- ۲- پازوش، ه . ۱۳۵۹ . "نگاهی به برنامه های بهره برداری از منابع آب ایران در گذشته" . نشریه دانشکده فنی دانشگاه تهران، شماره (۴۱): ۴۹-۴۱ .
- ۳- _____ . ۱۳۶۱ . " نقش قنات در آبادانی کویرها " . نشریه دانشکده فنی دانشگاه تهران، شماره (۴۴): ۱۰-۱ .
- ۴- سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۶۰ . " گزارشی در مورد قنات استان سمنان"، سمینار بازسازی و احیاء قنات، مشهد .
- ۵- _____ ، ۱۳۶۰ . " گزارشی کوتاه درباره قنات در استان کرمان"، سمینار بازسازی و احیاء قنات، مشهد .
- ۶- _____ ، ۱۳۶۰ . " گزارشی از یزد"، سمینار بازسازی و احیاء قنات، مشهد .
- ۷- سلامی، ح . ۱۳۶۷ . نقش سرمایه گذاری و لایروبی در حفاظت و افزایش آبدی قناتهای استان فارس . پایان نامه کارشناسی ارشد . دانشگاه شیراز، شیراز .
- ۸- صدر، ک . ۱۳۵۸ . " اهمیت کنونی قنات " . اولین سمپوزیم کشاورزی ایران، دانشگاه شیراز، شیراز .
- ۹- صدر، ک . و م . سجادی نائینی، ۱۳۶۶ . " برآورد تابع آبدی قناتهای یزد " . مجله علوم کشاورزی ایران . جلد ۱۸، شماره های (۱ و ۲): ۴۹-۳۷ .
- ۱۰- صدر، ک . و م . ج . شمسائی، ۱۳۶۶ . " روش مطلوب بهره برداری از مخازن زیرزمینی آب " . اولین سمینار رهایی از وابستگی به درآمد تک محصولی نفت"، بخش دوم . دانشگاه تهران، دانشکده اقتصاد، تهران .
- ۱۱- لطیف، ب . ۱۳۶۷ . " نقش و جایگاه سرمایه در توسعه کشاورزی ایران " . کنگره بررسی مسائل توسعه کشاورزی ایران . سازمان تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی، وزارت کشاورزی، تهران .
- ۱۲- مهجور، الف . ۱۳۶۰ . " تکنولوژی حفر قنات " . سمینار بازسازی و احیاء قنات، مشهد .
- ۱۳- نیکخواه، الف . ۱۳۶۷-۶۸ . " آب مایه حیات " . زینون . شماره های (۸۲ تا ۸۸) .
- ۱۴- هنری، م . ۱۳۵۶-۵۷ . " کاریز، مطالعه ای در گسترش کاریز از ایران به دیگر نقاط جهان " . هنرو مردم . شماره های (۱۸۰ تا ۱۹۰) .

15- Buchanon, J. & G.Tulloch. 1971. The Calculus of consent. The university of Michigan Press, Ann. Arbor.

16- Bybordi, M. 1974. "Ghanats of Iran: Drainage of sloping aquifer". J. of irrigation & drainage division, Vol. 100, No. IR3, Sep.

The Role of Investment and Dredging In Reducing Water
Waste and Maintenance Cost of Ghanats in Fars Province of Iran.

S.K. SADR and H. SALAMI

Associate Professor, College of Economics, University of Shahid
Beheshty and Assistant, Agriculture Research Institute
Ministry of Agriculture.

Received for Publication, August 15, 1989.

ABSTRACT

To study the effect of different physical and economic factors including capital investment in the form of concrete lining and the labor cost for dredging services, upon the outflow of water from the Ghanats of Fars Province, one hundred Ghanats have been selected from four different counties of Fars province, through a stratified random sampling. The results obtained show that both concrete lining and dredging effort have a significant effect upon the water flow from the Ghanats and that a one Rial investment in concrete lining yields on the average 12 Rials; While the average rate of return from the latter is less than one. The results indicate, however, that capital stock embodied in the Ghanats in the form of concrete lining is less than the optimum level. Therefore, the main recommendation of this study is further allocation of financial resources by public authorities for the investment in lining activities.